

Dz.U. 2018 poz. 246

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 11 stycznia 2018 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 979), z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1926 i 2409) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 9 stycznia 2018 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje art. 260 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1926 i 2409), który stanowi:

„Art. 260. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 4 pkt 1 i pkt 11 lit. c i d, lit. e w zakresie § 12 i 13 oraz lit. f, art. 11, art. 13, art. 27, art. 38 pkt 39 lit. a tiret drugie, pkt 65 lit. a, pkt 68 lit. a w zakresie pkt 1, pkt 76 lit. b tiret drugie, art. 119, art. 148, art. 160 ust. 2 i 3, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 164, art. 165 ust. 1, 2 i 6, art. 178, art. 190 ust. 1, art. 201 ust. 1 i art. 259 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 150, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 2a) art. 112 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.;
- 3) art. 4 pkt 12, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 4) art. 149a:
 - a) pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 13 listopada 2017 r.,
 - b) pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 11 stycznia 2018 r. (poz. 246)

USTAWA

z dnia 25 lipca 2014 r.

o specjalnym podatku węglowodorowym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie specjalnym podatkiem węglowodorowym, zwanym dalej „podatkiem”, zysków z działalności wydobywczej węglowodorów.

2. Podatek stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dostawie wydobytych węglowodorów – rozumie się przez to przeniesienie w jakiegokolwiek formie prawa do rozporządzania wydobytymi węglowodorami jak właściciel;
- 2) działalności wydobywczej węglowodorów – rozumie się przez to działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złóż, w tym również w zakresie poszukiwania oraz rozpoznawania złóż węglowodorów, prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium znajdującym się poza morzem terytorialnym, będącym wyłączną strefą ekonomiczną, która rozpoczyna się odpowiednio w dniu:
 - a) uzyskania koncesji na poszukiwanie złoża węglowodorów, koncesji na rozpoznawanie złoża węglowodorów lub koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów, lub
 - b) uzyskania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, lub
 - c) zgłoszenia projektu robót geologicznych do właściwego organu– i kończy się w dniu zakończenia likwidacji zakładu górniczego;
- 3) kopalinie towarzyszącej – rozumie się przez to kopalinę występującą w granicach lub w bliskim sąsiedztwie złoża kopaliny głównej w taki sposób, że jej oddzielne wydobywanie jest niemożliwe lub gospodarczo nieuzasadnione, określona w odpowiedniej koncesji lub, jeżeli koncesja nie reguluje zagospodarowania kopaliny towarzyszącej, w dokumentacji geologicznej lub geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonej na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego, zatwierdzonej przez właściwy organ administracji geologicznej w drodze decyzji, w przypadku gdy takie zatwierdzenie jest wymagane;
- 4) podatku dochodowym – rozumie się przez to odpowiednio podatek określony w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.¹⁾) lub podatek określony w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, 2175, 2201 i 2369);
- 5) skumulowanych przychodach – rozumie się przez to sumę przychodów określonych w art. 8, uzyskanych od momentu rozpoczęcia działalności wydobywczej węglowodorów do ostatniego dnia roku podatkowego, dla którego określa się podstawę opodatkowania;
- 6) skumulowanych wydatkach kwalifikowanych – rozumie się przez to sumę wydatków określonych w art. 11, poniesionych od momentu rozpoczęcia działalności wydobywczej węglowodorów do ostatniego dnia roku podatkowego, dla którego określa się podstawę opodatkowania;
- 7) środkach trwałych – rozumie się przez to środki trwałe w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym;
- 8) umowie o współpracy – rozumie się przez to umowę o współpracy określoną w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2126);
- 9) ustawie o podatku dochodowym – rozumie się przez to odpowiednio ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448, 1530, 1971, 2056, 2175, 2201, 2203 i 2494.

- 10) wartościach niematerialnych i prawnych – rozumie się przez to wartości niematerialne i prawne w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym;
- 11) węglowodorach – rozumie się przez to ropę naftową, gaz ziemny oraz ich naturalne pochodne, z wyjątkiem metanu występującego w złożach węgla kamiennego oraz metanu występującego jako kopalina towarzysząca;
- 12) wskaźniku R – rozumie się przez to stosunek skumulowanych przychodów do skumulowanych wydatków kwalifikowanych.

Art. 3. 1. Podatnikiem podatku jest prowadząca działalność wydobywczą węglowodorów:

- 1) osoba fizyczna;
- 2) osoba prawna;
- 3) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, w tym spółka cywilna, której wspólnikom udzielono koncesji, o której mowa w art. 2 pkt 2.

2. Jeżeli działalność wydobywczą węglowodorów jest prowadzona w ramach umowy o współpracy, podatnikiem jest każda strona tej umowy, a jeżeli stroną umowy o współpracy jest spółka cywilna – ta spółka.

Art. 4. 1. Rok podatkowy jest tożsamy z rokiem podatkowym podatnika w zakresie podatku dochodowego.

2. W przypadku prowadzenia działalności wydobywczej węglowodorów przez spółkę osobową, niebędącą podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych, albo inną jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, rokiem podatkowym jest rok obrotowy w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342 i 2201).

Art. 5. 1. Podatnik jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych, sporządzania sprawozdań finansowych, poddawania badaniu, składania do właściwego rejestru sądowego, udostępniania i ogłaszania tych sprawozdań zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości.

2. Podatnik jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych w sposób zapewniający określenie wysokości zysku (straty), wysokości skumulowanych przychodów, skumulowanych wydatków kwalifikowanych, podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za rok podatkowy.

Art. 6.²⁾ W przypadku określenia przez organ podatkowy dochodów lub przychodów danego podmiotu oraz podatku należnego w drodze oszacowania dla celów i na zasadach określonych w przepisach ustawy o podatku dochodowym, wielkość określonych przychodów, kosztów uzyskania przychodów oraz podatku należnego, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 6 i 10, przyjmuje się odpowiednio dla celów określenia wysokości przychodów, wydatków kwalifikowanych oraz podatku należnego.

Art. 7. W przypadku wydania przez właściwy organ podatkowy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.³⁾), decyzji o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązanymi dla celów podatku dochodowego, w zakresie określonym w tej decyzji stosuje się, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 6, metodę w niej wskazaną również dla celów podatku.

Rozdział 2

Przychody

Art. 8. 1. Przychodami są otrzymane pieniądze, wartości pieniężne oraz wartość należności uregulowanych w naturze, w tym zaliczki oraz przedpłaty, z tytułu dostawy wydobytych węglowodorów.

2. Za datę powstania przychodu uważa się dzień otrzymania należności, o których mowa w ust. 1, w jakiegokolwiek formie. Datą uregulowania należności w naturze jest dzień otrzymania rzeczy, praw lub innych świadczeń.

3. Ilość gazu ziemnego oraz ropy naftowej będąca przedmiotem dostawy wydobytych węglowodorów ustala się na podstawie faktury lub innego dokumentu dotyczącego tej dostawy.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 140 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948), która weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491.

4. W przypadku gdy zapłata należności lub uregulowanie należności w naturze nie zostaną dokonane w terminie 3 miesięcy od dnia dostawy wydobytych węglowodorów, przychód stanowi kwota należna za dostawę wydobytych węglowodorów. W takim przypadku przychód powstaje ostatniego dnia 3-miesięcznego terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Dniem dostawy wydobytych węglowodorów jest dzień wystawienia faktury lub innego dokumentu z tytułu tej dostawy.

5. W przypadku gdy zapłata należności lub uregulowanie należności w naturze w terminie wskazanym w ust. 4 zostaną dokonane częściowo, przepisy ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku gdy cena za megawatogodzinę gazu ziemnego lub tonę ropy naftowej wynikająca z dostawy wydobytych węglowodorów stanowi mniej niż 90%:

- 1) ceny gazu ziemnego ustalonej na Towarowej Gieldzie Energii S.A. (Rynek Dnia Następnego) w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień dostawy wydobytego gazu ziemnego lub
- 2) ceny ropy naftowej ustalonej przez Organization of the Petroleum Exporting Countries (OPEC daily basket price) w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień dostawy wydobytej ropy naftowej

– przychód stanowi iloczyn 90% ceny odpowiednio gazu ziemnego lub ropy naftowej ustalonej na podstawie pkt 1 lub 2 oraz ilości gazu ziemnego albo ropy naftowej wynikającej z tej dostawy.

7. Wartość 90% ceny gazu ziemnego lub ropy naftowej, o której mowa w ust. 6, zaokrągla się w górę z dokładnością do jednego złotego.

8. Wartość rzeczy, praw lub innych świadczeń otrzymanych w naturze w związku z dostawą wydobytych węglowodorów określa się na podstawie cen rynkowych stosowanych w obrocie rzeczami lub prawami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca ich uzyskania.

9. W przypadku gdy cena określona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki stosowana w obrocie paliwami gazowymi dla podmiotu posiadającego największy udział w polskim rynku sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego grupy E dla odbiorców charakteryzujących się największą mocą umowną, obowiązująca w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień dostawy wydobytego gazu ziemnego, jest niższa niż 90% ceny gazu ziemnego określonej na podstawie ust. 6, właściwa dla ustalenia przychodu jest cena określona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki stosowana w obrocie paliwami gazowymi dla podmiotu posiadającego największy udział w polskim rynku sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego grupy E dla odbiorców charakteryzujących się największą mocą umowną obowiązująca w dniu dostawy wydobytych węglowodorów.

10. Przepis ust. 6 nie dotyczy gazu ziemnego wydobywanego jako kopalina towarzysząca. W tym przypadku przychód stanowi kwota faktycznie uzyskana z tytułu dostawy wydobytych węglowodorów.

11. Do przychodów nie zalicza się należnego podatku od towarów i usług.

12. Przychody pomniejsza się o zwrócone zaliczki oraz przedpłaty.

13. Przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

Art. 9. 1. W przypadku powstania przychodu na podstawie art. 8 ust. 4 lub 5 oraz uregulowania należności w terminie późniejszym niż określony w art. 8 ust. 4, podatnik dokonuje zwiększenia przychodu o dodatnie różnice kursowe albo jego zmniejszenia o ujemne różnice kursowe, określone w ust. 2 i 3.

2. Dodatnie różnice kursowe powstają, jeżeli wartość przychodu wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest niższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu waluty z tego dnia.

3. Ujemne różnice kursowe powstają, jeżeli wartość przychodu wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest wyższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu waluty z tego dnia.

4. Przy obliczaniu różnic kursowych, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględnia się kursy faktycznie zastosowane w przypadku sprzedaży walut obcych oraz otrzymania należności. W pozostałych przypadkach, a także gdy do otrzymanych należności nie jest możliwe uwzględnienie faktycznie zastosowanego kursu waluty w danym dniu, stosuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego ten dzień.

5. Jeżeli faktycznie zastosowany kurs waluty, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest wyższy lub niższy odpowiednio o więcej niż powiększona lub pomniejszona o 5% wartość kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień faktycznie zastosowanego kursu waluty, organ podatkowy może wezwać strony umowy do zmiany tej wartości lub wskazania przyczyn uzasadniających zastosowanie kursu waluty. W razie niedokonania zmiany wartości lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają zastosowanie faktycznego kursu waluty, organ podatkowy określi ten kurs, opierając się na kursach walut ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski.

6. Przez średni kurs ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, o którym mowa w ust. 2 i 3, rozumie się kurs z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

Art. 10. 1. Kwota przychodów nieuregulowanych w całości lub w części, powstających na podstawie art. 8 ust. 4 lub 5, zwiększa wydatki kwalifikowane w przypadku udokumentowania nieściągalności tych wierzytelności.

2. Nieściągalność wierzytelności uważa się za udokumentowaną:

- 1) postanowieniem o nieściągalności uznanym przez wierzyciela za odpowiadające stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego, albo
- 2) postanowieniem sądu o:
 - a) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie kosztów lub
 - b) umorzeniu postępowania upadłościowego, gdy zachodzi okoliczność wymieniona w lit. a, lub
 - c) zakończeniu postępowania upadłościowego, albo
- 3) protokołem sporządzonym przez podatnika, stwierdzającym, że przewidywane koszty procesowe i egzekucyjne związane z dochodzeniem wierzytelności byłyby równe albo wyższe od jej kwoty.

Rozdział 3

Wydatki kwalifikowane

Art. 11. 1. Za wydatki kwalifikowane uznaje się wydatki poniesione przez podatnika w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia tych przychodów, w tym wydatki na poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie, magazynowanie lub dostawę wydobytych węglowodorów oraz zakończenie działalności wydobywczej węglowodorów, nie-zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie, z wyjątkiem wydatków wymienionych w art. 12 ust. 1.

2. Jeżeli wydatki kwalifikowane poniesione zostały w naturze, to ich wysokość określa się na podstawie wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie lub wytworzenie składników majątku przekazywanych w celu uregulowania zobowiązań podatnika.

3. Za wydatki kwalifikowane uznaje się w szczególności:

- 1) wydatki dotyczące poszukiwania i rozpoznawania geologicznego, badań i analizy danych sejsmicznych i otworowych, wierceń poszukiwawczych i rozpoznawczych;
- 2) wydatki związane z przygotowaniem odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, w tym z pracami projektowania, inżynierskimi, geologicznymi i geofizycznymi, wydatki związane z uzyskaniem dostępu i przygotowaniem miejsca prac wiertniczych i ich organizacją, wydatki związane z realizacją prac wiertniczych, wydatki na uruchomienie i utrzymanie odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych oraz produkcji, w tym zabiegi intensyfikacji;
- 3) wydatki związane z zaprojektowaniem, przygotowaniem i budową infrastruktury wspierającej działalność wydobywczą węglowodorów, w tym budynków i budowli, urządzeń, maszyn i innych konstrukcji oraz wyposażenia;
- 4) wydatki związane z utrzymaniem, konserwacją i odtworzeniem infrastruktury i urządzeń służących działalności wydobywczej węglowodorów, w tym wydatki na zapewnienie bezpieczeństwa, łączności, nadzoru technicznego;
- 5) wydatki związane z ochroną środowiska w zakresie prowadzonej działalności wydobywczej, w tym wydatki na analizy stanu środowiska i raporty oceny oddziaływania na środowisko, wydatki związane z zarządzaniem i utylizacją odpadów oraz wody, opłaty i wydatki na zapewnienie dostępu do wody i innych mediów;
- 6) wydatki na budowę, zakup, ulepszenie lub utrzymanie platform produkcyjnych, pływających jednostek produkcyjno-magazynowo-rozładunkowych, platform wiertniczych, zakładów przetwórczych na platformach, rurociągów eksportowych oraz innych urządzeń związanych z wydobyciem z dna morskiego;
- 7) wydatki związane z przygotowaniem wydobytych węglowodorów do dostawy oraz wydatki związane z przechowywaniem nieoczyszczonych (nieprzetworzonych) węglowodorów;
- 8) wydatki związane z transportem wydobytych węglowodorów do miejsca wprowadzenia do sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, innego środka transportu lub magazynu;
- 9) wydatki związane z zakończeniem działalności wydobywczej węglowodorów, w tym wydatki poniesione na likwidację odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, lub zakładu górniczego, oraz rekultywacją gruntów po działalności górniczej;

- 10) koszty rekultywacji w części niepokrytej środkami zgromadzonymi na funduszu likwidacji zakładu górniczego, o którym mowa w ust. 4;
- 11) podatki i opłaty związane z administrowaniem nieruchomościami, dotyczące nieruchomości, na których znajduje się zakład górniczy;
- 12) podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów;
- 13) podatek od wydobycia niektórych kopalin dotyczący gazu ziemnego oraz ropy naftowej;
- 14) opłatę eksploatacyjną uiszczaną z tytułu wydobycia węglowodorów;
- 15) wynagrodzenie za ustanowienie użytkowania górniczego;
- 16) wydatki zwrócone przez podmiot przystępujący do umowy o współpracy pozostałym stronom tej umowy w związku z przystąpieniem do tej umowy.

4. Za wydatki kwalifikowane uznaje się także środki przeznaczone na fundusz likwidacji zakładu górniczego, tworzone, zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w każdym roku podatkowym, w wysokości nie większej niż 10% rocznych odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładu górniczego, ustalanych stosownie do przepisów ustawy o podatku dochodowym.

5. Wydatki kwalifikowane są potrącane od przychodu w dacie ich poniesienia, z zastrzeżeniem ust. 15. Za dzień poniesienia wydatku uznaje się dzień uregulowania zobowiązania w jakiegokolwiek formie.

6. Podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów, o której mowa w ust. 3 pkt 12, określa się na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych. Jeżeli określenie wysokości podatku dochodowego w ten sposób nie jest możliwe, podatnik określa podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów w takiej proporcji, w jakiej pozostają przychody uzyskane w roku podatkowym z tytułu dostawy wydobytych węglowodorów do ogólnej kwoty przychodów danego podatnika, określonych na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym, uzyskanych w tym roku podatkowym.

7. W przypadku prowadzenia działalności w formie spółki cywilnej, spółki jawnej lub spółki komandytowej, wydatkiem kwalifikowanym spółki, o którym mowa w ust. 3 pkt 12, jest podatek zapłacony przez każdego ze współników w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów. W takim przypadku każdy ze współników jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych w sposób zapewniający określenie wysokości podatku dochodowego dotyczącego działalności wydobywczej węglowodorów.

8. W przypadku gdy zakupione środki trwałe, elementy wyposażenia lub usługi są wykorzystywane przez podatnika również w działalności niezwiązanej z działalnością wydobywczą węglowodorów, podatnik jest obowiązany do wykazania w księgach rachunkowych poniesionych wydatków na zakup tych środków trwałych, elementów wyposażenia lub usług proporcjonalnie w części dotyczącej wyłącznie działalności wydobywczej węglowodorów. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

9. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio do innych wydatków częściowo dotyczących działalności wydobywczej węglowodorów, w tym do wydatków na zapłatę wynagrodzeń.

10. W przypadku gdy relacja podatku dochodowego w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów, obliczonego na podstawie ust. 6, i podatku dochodowego dotyczącego całej działalności podatnika przekracza 98%, podatnik ma prawo wykazać:

- 1) podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów,
- 2) wydatki kwalifikowane, o których mowa w ust. 8

– w wysokości 100%.

11. W przypadku zbycia środków trwałych lub elementów wyposażenia, jeżeli wydatki na ich nabycie zostały uprzednio wykazane jako wydatki kwalifikowane, bieżące wydatki kwalifikowane podlegają zmniejszeniu o kwotę równą wydatkom kwalifikowanym wykazanym dla celów podatku w chwili nabycia tych środków trwałych lub elementów wyposażenia. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

12. Przepis ust. 11 stosuje się również w przypadku przekazania zakupionego środka trwałego innemu podmiotowi do korzystania na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub umowy o podobnym charakterze, chyba że łączny okres najmu, dzierżawy, leasingu lub umowy o podobnym charakterze w odniesieniu do danego środka trwałego przekracza 5% okresu amortyzacji przyjętego dla celów podatku dochodowego.

13. Rozliczenia wydatków kwalifikowanych między podmiotami, które zawarły umowę o współpracy, dla celów podatku dokonywane są wyłącznie na podstawie faktycznie poniesionych wydatków, bez uwzględniania marży.

14. Wydatki kwalifikowane poniesione w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia wydatku.

15. W przypadku nabycia majątku w formie wkładu niepieniężnego (aportu) wartość składników majątku, będących przedmiotem wkładu dla celów uznania za wydatki kwalifikowane, ustala się:

- 1) w wysokości wartości początkowej pomniejszonej o dokonane na dzień nabycia odpisy amortyzacyjne, określone w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego wkład – w przypadku składników zaliczonych do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych;
- 2) w wysokości przyjętej dla celów podatkowych i wynikającej z ksiąg podatkowych podmiotu wnoszącego wkład na dzień nabycia – w przypadku pozostałych składników.

16. Przepis ust. 15 stosuje się, w przypadku gdy wydatki na nabycie składników majątku będących przedmiotem wkładu zostałyby uznane za wydatki kwalifikowane w rozumieniu ust. 1.

Art. 12. 1. Za wydatki kwalifikowane nie uznaje się:

- 1) wydatków na zakup wartości niematerialnych i prawnych, w tym licencji oraz patentów, z wyłączeniem wydatków na zakup dokumentacji geologicznej lub geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, wydatków na zakup wyników danych geofizycznych, w tym sejsmicznych, oraz wydatków na zakup oprogramowania komputerowego do interpretacji danych geofizycznych i informacji geologicznej;
- 2) wydatków związanych z pochodnymi instrumentami finansowymi, w tym z ich nabyciem;
- 3) składek opłaconych z tytułu zawartych lub odnowionych umów ubezpieczenia;
- 4) wydatków na nabycie gruntów lub prawa wieczystego użytkowania gruntów, z wyjątkiem opłat za wieczyste użytkowanie gruntów;
- 5) wydatków z tytułu opłat za używanie środków trwałych na podstawie umów leasingu:
 - a) w całości – w przypadku gdy dotyczą gruntów oraz wartości niematerialnych i prawnych,
 - b) w części przekraczającej wartość początkową środka trwałego, ustaloną na zasadach określonych w ustawie o podatku dochodowym, w przypadku środków trwałych, w odniesieniu do których wydatki na nabycie podlegają zakwalifikowaniu do wydatków kwalifikowanych;
- 6) wydatków na objęcie lub nabycie udziałów albo wkładów w spółdzielni, udziałów albo akcji w spółce oraz innych papierów wartościowych, a także wydatków na nabycie tytułów uczestnictwa, certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych i inwestycyjnych;
- 7) wpłat na różnego rodzaju fundusze, w tym tworzone przez podatnika, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 4;
- 8) wydatków sfinansowanych z funduszu likwidacji zakładu górniczego, o którym mowa w art. 11 ust. 4;
- 9) wydatków na spłatę pożyczek lub kredytów, odsetek od tych pożyczek lub kredytów oraz innych prowizji i opłat związanych z tymi pożyczkami lub kredytami;
- 10) odsetek od własnego kapitału włożonego przez podatnika w źródło przychodów;
- 11) odsetek od dopłat wnoszonych do spółki w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, a także odsetek od dywidend i innych dochodów z udziału w zyskach osób prawnych;
- 12) darowizn;
- 13) odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych;
- 14) kosztów egzekucyjnych związanych z niewykonaniem zobowiązań;
- 15) grzywien i kar pieniężnych orzeczonych w postępowaniu karnym, karnym skarbowym, administracyjnym i w sprawach o wykroczenia oraz odsetek od tych grzywien i kar;
- 16) kar, opłat i odszkodowań oraz odsetek od tych zobowiązań z tytułu:
 - a) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
 - b) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;

- 17) odsetek za zwłokę z tytułu nieterminowych wpłat należności budżetowych i innych należności, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 18) kar umownych i odszkodowań z tytułu niezgodnych z umową parametrów dostarczonych węglowodorów oraz zwłoki w dostarczeniu węglowodorów o parametrach zgodnych z umową;
- 19) wydatków na wykup obligacji;
- 20) kosztów reprezentacji, w szczególności poniesionych na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych;
- 21) wydatków ponoszonych na rzecz pracowników z tytułu używania przez nich samochodów na potrzeby podatnika związane z działalnością wydobywczą węglowodorów:
 - a) w celu odbycia podróży służbowej (jazdy zamiejscowe) – w wysokości przekraczającej kwotę ustaloną przy zastosowaniu stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu,
 - b) w jazdach lokalnych – w wysokości przekraczającej wysokość miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo w wysokości przekraczającej stawki za jeden kilometr przebiegu pojazdu;
- 22) kwot dodatkowych opłat rocznych za niezabudowanie bądź niezagospodarowanie gruntów w określonym terminie, wynikającym z przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 23) wpłat, o których mowa w art. 21 ust. 1 i w art. 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2046 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 777, 935, 1428 i 2494);
- 24) składek na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika nie jest obowiązkowa, z wyjątkiem składek na rzecz organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, działających na podstawie odrębnych ustaw – do wysokości łącznie nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty odpowiadającej 0,15% kwoty wynagrodzeń wypłaconych w poprzednim roku podatkowym, stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne;
- 25) wydatków związanych z dokonywaniem jednostronnych świadczeń na rzecz udziałowców lub akcjonariuszy;
- 26) wydatków na rzecz osób wchodzących w skład rad nadzorczych, komisji rewizyjnych lub organów stanowiących osób prawnych, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych z tytułu pełnionych funkcji;
- 27) składek na ubezpieczenie społeczne oraz na Fundusz Pracy i na inne fundusze celowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw – od nagród i premii wypłacanych w gotówce lub w papierach wartościowych z dochodu po opodatkowaniu podatkiem dochodowym;
- 28) wydatków pracodawcy na działalność socjalną, o której mowa w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych;
- 29) podatku od towarów i usług, z tym że wydatkiem kwalifikowanym jest:
 - a) podatek naliczony w tej części, w której, zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług – jeżeli naliczony podatek od towarów i usług nie powiększa wartości środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej,
 - b) podatek należny:
 - w przypadku importu usług oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, jeżeli nie stanowi on podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług; wydatkiem nie jest jednak podatek należny w części przekraczającej kwotę podatku od nabycia tych towarów i usług, która mogłaby stanowić podatek naliczony w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,
 - w przypadku przekazania lub zużycia przez podatnika towarów lub świadczenia usług na potrzeby reprezentacji i reklamy, obliczony zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - od nieodpłatnie przekazanych towarów, obliczony zgodnie z odrębnymi przepisami, w przypadku gdy wyłącznym warunkiem ich przekazania jest uprzednie nabycie przez otrzymującego towarów lub usług od przekazującego w określonej ilości lub wartości,
 - c) kwota podatku od towarów i usług, nieuwzględniona w wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji na podstawie ustawy o podatku dochodowym lub dotycząca innych rzeczy lub praw niebędących środkami trwałymi lub wartościami niematerialnymi i prawnymi podlegającymi tej amortyzacji – w tej części, w jakiej dokonano korekty powodującej zmniejszenie podatku odliczonego zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 i 2491);

- 30) składek na ubezpieczenie samochodu osobowego w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej pozostaje równowartość 20 000 euro, przeliczona na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia w wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia;
- 31) kosztów remontów powypadkowych samochodów, jeżeli samochody nie były objęte ubezpieczeniem dobrowolnym;
- 32) wydatków z tytułu kosztów używania na potrzeby działalności wydobywczej węglowodorów samochodów osobowych niestanowiących składników majątku podatnika – w części przekraczającej kwotę stanowiącą iloczyn liczby kilometrów faktycznego przebiegu pojazdu dla celów podatnika oraz stawki za jeden kilometr przebiegu;
- 33) wydatków poniesionych na zakup rzeczowych składników majątku podatnika – w przypadku stwierdzenia, że składniki te w praktyce nie są wykorzystywane dla celów prowadzonej przez podatnika działalności wydobywczej węglowodorów, z zastrzeżeniem, że za wydatki kwalifikowane uznaje się wydatki na wytworzenie odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, które z uwagi na brak produktywności lub inne czynniki natury geologicznej lub ekonomicznej nie są wykorzystywane dla celów działalności wydobywczej podatnika;
- 34) dopłat wnoszonych do spółki prowadzącej działalność wydobywczą węglowodorów;
- 35) opłat sankcyjnych, które zgodnie z odrębnymi przepisami podlegają wpłacie do budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub państwowych osób prawnych;
- 36) dodatkowej opłaty wymierzanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 37) kosztów utrzymania zakładowych obiektów socjalnych;
- 38) kwot utraconych przedpłat (zaliczek, zadatków) w związku z niewykonaniem umowy przez podatnika;
- 39) wypłaconych świadczeń oraz innych należności z tytułów określonych w art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 7–9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych cudzoziemcowi, który w okresie świadczenia pracy lub wykonywania osobiście działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie posiadał ważnego, wymaganego na podstawie odrębnych przepisów, dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także składek z tytułu tych należności w części finansowanej przez płatnika składek oraz zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakład pracy temu cudzoziemcowi;
- 40) poniesionych wydatków wynikających z czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy, w szczególności w związku z popełnieniem przestępstwa określonego w art. 229 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20).

2. Przez pochodne instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491), z wyłączeniem tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania oraz instrumentów rynku pieniężnego.

3. Ileokroć w ust. 1 jest mowa o stawce za jeden kilometr przebiegu pojazdu, rozumie się przez to stawkę określoną dla samochodów osobowych, uwzględniającą odpowiednio pojemność silnika, określoną w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra.

4. Przebieg pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 21 i 32, powinien być, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu, potwierdzonej przez podatnika na koniec każdego miesiąca, prowadzonej dla celów ustawy o podatku dochodowym. W razie braku tej ewidencji wydatki z tytułu używania samochodów nie stanowią wydatku kwalifikowanego.

5. Przepis ust. 1 pkt 32 nie dotyczy samochodów osobowych używanych na podstawie umowy leasingu, o której mowa w art. 23a pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 17a pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Rozdział 4

Podstawa opodatkowania i stawka podatku

Art. 13. 1. Podstawą opodatkowania jest zysk z działalności wydobywczej węglowodorów stanowiący nadwyżkę uzyskanych w danym roku podatkowym przychodów z działalności wydobywczej węglowodorów nad poniesionymi w danym roku podatkowym wydatkami kwalifikowanymi. Jeżeli wydatki kwalifikowane przekraczają w danym roku sumę przychodów, różnica jest stratą z działalności wydobywczej węglowodorów.

2. O wysokość straty, o której mowa w ust. 1 w zdaniu drugim, poniesionej w roku podatkowym można obniżyć zysk z działalności wydobywczej węglowodorów w kolejnych latach podatkowych.

Art. 14. 1. W przypadku gdy:

- 1) wskaźnik R jest mniejszy niż 1,5 – stawka podatku wynosi 0% podstawy opodatkowania;
- 2) wskaźnik R jest równy lub większy niż 1,5 i mniejszy niż 2 – stawkę podatku oblicza się według wzoru:
$$(25 \times \text{wskaźnik R} - 25)/100;$$
- 3) wskaźnik R jest równy lub większy niż 2 – stawka podatku wynosi 25% podstawy opodatkowania.

2. Stawkę podatku obliczoną na podstawie ust. 1 pkt 2 oraz wskaźnik R przyjęty we wzorze w ust. 1 pkt 2 zaokrągla się w górę z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

Rozdział 5

Właściwość organów i pobór podatku

Art. 15. 1. Organem podatkowym właściwym w zakresie podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na adres siedziby podatnika – w przypadku osób prawnych albo jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, albo miejsce zamieszkania podatnika – w przypadku osób fizycznych.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie.

Art. 16. 1. Podatnik jest obowiązany bez wezwania składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje miesięczne, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego zysku (poniesionej straty) od początku roku podatkowego, wysokości skumulowanych przychodów oraz skumulowanych wydatków kwalifikowanych i wpłacać na rachunek urzędu skarbowego zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od zysku osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

2. Deklaracje miesięczne składa się w terminie do dnia 25. każdego miesiąca, za miesiąc poprzedni. W tym samym terminie wpłaca się zaliczki miesięczne, o których mowa w ust. 1. Nie składa się deklaracji miesięcznej oraz nie wpłaca się zaliczki miesięcznej za ostatni miesiąc roku podatkowego w przypadku złożenia deklaracji rocznej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po tym miesiącu oraz wpłacenia w tym terminie podatku należnego.

3. Deklaracje miesięczne są składane wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

4. Podatnik jest obowiązany do wpłacenia zaliczki za dany miesiąc, stosując stawkę obliczoną zgodnie z art. 14 na ostatni dzień miesiąca, za który wpłacana jest zaliczka.

Art. 17. 1. Podatnik jest obowiązany składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację roczną, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego zysku (poniesionej straty) w roku podatkowym, wysokości skumulowanych przychodów oraz skumulowanych wydatków kwalifikowanych – do końca trzeciego miesiąca następnego roku podatkowego i w tym terminie wpłacić na rachunek urzędu skarbowego podatek należny albo różnicę między podatkiem należnym od zysku wykazanego w deklaracji rocznej a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku.

2. Deklaracja roczna jest składana wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 18. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji miesięcznej oraz wzór deklaracji rocznej wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz pouczeniem podatnika, mając na względzie zapewnienie prawidłowości obliczania wysokości podatku i wykonania obowiązków w tym zakresie.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 19–24. (pominięte)

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 25. 1. Za przychody, o których mowa w art. 8 ust. 1, uznaje się przychody osiągnięte po dniu wejścia w życie ustawy.

2. Za wydatki kwalifikowane uznaje się wydatki poniesione po dniu wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem art. 26.

Art. 26. Podatnicy podatku są uprawnieni do zaliczenia do wydatków kwalifikowanych w pierwszym roku podatkowym od dnia wejścia w życie ustawy:

- 1) wydatków spełniających warunki do uznania ich za wydatki kwalifikowane, poniesionych przed dniem wejścia w życie ustawy w okresie 4 lat kalendarzowych poprzedzających dzień wejścia w życie ustawy;
- 2) łącznej wartości środków trwałych związanych z działalnością wydobywczą węglowodorów, niezamortyzowanych w podatku dochodowym do dnia wejścia w życie ustawy – nabytych lub wytworzonych w okresie poprzedzającym okres określony w pkt 1 i wprowadzonych do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych;
- 3) wartości środków trwałych w budowie w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości związanych z działalnością wydobywczą węglowodorów – w wysokości określonej na dzień 1 stycznia 2012 r.

Art. 27. Podatnicy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzili działalność wydobywczą węglowodorów, dla celów określenia wskaźnika R stosują przepisy art. 25 i art. 26.

Art. 28. W przypadku wprowadzenia odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, platform wiertniczych lub produkcyjnych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przed dniem wejścia w życie ustawy, podatnicy są uprawnieni w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, od pierwszego dnia roku podatkowego, do zmiany okresu dokonywania odpisów amortyzacyjnych tych odwiertów z uwzględnieniem okresu amortyzacji, o którym mowa w art. 22j ust. 6 ustawy wymienionej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 16j ust. 6 ustawy wymienionej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 29. Przepis art. 10a ustawy wymienionej w art. 24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do strat powstałych po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 30. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2019 r. podatnicy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, prowadzą działalność wydobywczą węglowodorów i dokonują dostaw w systemie sieciowym importowanego gazu ziemnego i gazu ziemnego wydobytego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym udział gazu ziemnego wydobywanego ze złóż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ogóle dostaw gazu ziemnego tych podatników nie jest wyższy niż 50%, oraz którzy ze względu na sposób i profil prowadzenia działalności wydobywczej węglowodorów nie mają możliwości rozliczenia podatku na zasadach ogólnych określonych w niniejszej ustawie, wykazują przychody określone w art. 8 w dniu dostawy wydobytego gazu ziemnego, nie później jednak niż w dniu wystawienia faktury albo uregulowania należności z tytułu tej dostawy.

2. W przypadku gdy dostawa gazu ziemnego jest rozliczana w okresach rozliczeniowych, za datę powstania przychodu uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub fakturze, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

3. Przychód z tytułu dostawy wydobytego gazu ziemnego w roku podatkowym podatnik, o którym mowa w ust. 1, określa na podstawie proporcji, w jakiej pozostaje ilość wydobytego w roku poprzedzającym rok podatkowy gazu ziemnego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy, do ilości dostarczonego przez podatnika w roku poprzedzającym rok podatkowy gazu ziemnego, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy.

4. Po zakończeniu roku podatkowego, podatnik jest obowiązany dokonać w deklaracji rocznej, dotyczącej tego roku podatkowego, korekty przychodów z tytułu dostawy wydobytego gazu ziemnego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosując proporcję obliczoną jako stosunek ilości wydobytego w roku podatkowym, którego dotyczy deklaracja roczna, gazu ziemnego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy, do ilości dostarczonego przez podatnika w tym roku podatkowym gazu ziemnego, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy.

5. W przypadku rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1–4, przepisów art. 8 ust. 2, 4 i 5 nie stosuje się, z tym że dla celów rozliczenia różnic kursowych oraz przychodów nieuregulowanych w całości lub w części, przepisy art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. Przepisy dotyczące umowy o współpracy stosuje się również do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy przez podatników w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia z zakresu działalności wydobywczej węglowodorów.

Art. 32. 1. W przypadku podmiotów, które w dniu wejścia w życie ustawy dokonują w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, przeprowadza się urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W celu dokonania urzędowego sprawdzenia podmioty, o których mowa w ust. 1, przesyłają właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, zgłoszenie oraz dokumentację, o których mowa w art. 64 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33. Organ udzielający koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych o udzielonych koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż i koncesjach na wydobywanie węglowodorów oraz o ich treści, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 34. Przepisy ustawy nie mają zastosowania do węglowodorów wydobytych ze złóż przed dniem jej wejścia w życie.

Art. 35. 1. Obowiązek zapłaty podatku powstaje od przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r.

2. Obowiązek zapłaty podatku od wydobywania niektórych kopalin, w zakresie wydobywania gazu ziemnego i ropy naftowej, powstaje od gazu ziemnego i ropy naftowej wydobytych od dnia 1 stycznia 2020 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów dotyczących obowiązków ewidencyjnych oraz związanych ze składaniem deklaracji podatkowych, dotyczących podatku oraz podatku od wydobywania niektórych kopalin.

Art. 36. W okresie od dnia wejścia w życie przepisu wymienionego w art. 37 pkt 3 lit. f do dnia 31 grudnia 2015 r. przepis art. 16 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się wyłącznie w zakresie dotyczącym miedzi i srebra.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 21 pkt 1, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾;
- 2) art. 24 pkt 12 lit. b, który wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia;
- 3) art. 24:
 - a) pkt 3 w zakresie art. 3 ust. 2 pkt 1,
 - b) pkt 7 lit. b,
 - c) pkt 9,
 - d) pkt 11,
 - e) pkt 17,
 - f) pkt 19

– które wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 12 września 2014 r.